

« Les enfants d'Israël dans le désert ». Marc Chagall.
Pour monter leur amour de Dieu, les Hébreux construiront un sanctuaire portatif.

Le sanctuaire du désert

L'étonnement de Moïse

Le Midrash vient nous éclairer sur le sens des versets de la Torah. Ici, dans ce dialogue fictif entre Moïse et Dieu, c'est le sens d'un sanctuaire qui veut être explicité.

Que signifie construire un petit sanctuaire pour Dieu, Lui qui emplit les cieux et la terre. Plusieurs midrashim tentent une réponse, dont celui-ci.

במדבר רבה (וילנא) פרשה יב ד"ה ג ויהי ביום

בשעה שאמר לו הקב"ה ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם אמר משה מי יוכל לעשות לו מקדש שישרה בתוכו (מ"א = מלכים א' = ח) הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך וגו' ואומר (ירמיה כג) הלא את השמים ואת הארץ אני מלא וגו' ואומר (ישעיה סו) השמים כסאי והארץ הדום רגלי וגו' אמר הקב"ה איני מבקש לפי כחי אלא לפי כחן כשאני מבקש כל העולם כולו אינו יכול להחזיק כבודי אלא אני מבקש מידך אלא עשרים בדרום ועשרים בצפון ושמונה במערב

Midrash Rabba (Ed. Vilna) chapitre XII

Au moment où le Saint, béni soit-Il, dit "Ils me feront un sanctuaire et Je résiderai au milieu d'eux", Moïse dit : qui pourra Lui faire un sanctuaire où Il pourra résider ? Voici les cieux et les cieux des Cieux ne Te contiennent pas (I Rois VIII); de même Jérémie (XXIII) : "N'est-ce pas que J'emplis les cieux et la terre ? ; de même (Isaïe LXVI) : "Le ciel est Mon trône et la terre Mon marchepied, etc." Le Saint, béni soit-Il, lui dit : Je ne demande pas selon Ma puissance, mais selon leur puissance. Si je demandais le monde entier, il ne pourrait contenir Ma gloire, mais Je ne demande de toi que vingt solives au sud, vingt solives au nord et huit à l'ouest.